

Ellen Strange Petersen: Jeg skal også på min gruppes vegne anbefale de stillede ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Ved første behandling fremhævede jeg, at det måtte anses for uheldigt, at der i den foreslåede § 2, stk. 5, stod, at efteruddannelsen til alment praktiserende læge skulle være af højst 24 måneders varighed og omfatte teoretiske kurser af højst 120 timers varighed. Vi har i udvalget modtaget flere deputationer, der har givet udtryk for samme betænkelighed, og jeg vil gerne her takke ministeren for det ændringsforslag, han derefter har stillet, så „højst“ foran de 24 måneder er slettet.

Jeg havde gerne set, at også „højst“ foran de teoretiske kurser på 120 timer var blevet slettet. Udvalget har imidlertid ladet sig overbevise om, at der kan være visse praktiske vanskeligheder på sygehusene at tage hensyn til, men som det fremgår af udvalgets enstemmige betænkning, mener vi alle, at det på længere sigt bør være en undtagelse, at den teoretiske uddannelse er af kortere varighed end de 120 timer.

Ved den foreslåede affattelse af lovens § 14 fastsættes det, at der i statslige og kommunale lægestillinger kun må ansættes autoriserede læger, at besættelsen af sådanne stillinger sker efter forudgående offentlige opslag, og at sundhedsstyrelsen, inden den udtaler sig om ansøgningens kvalifikationer til lederstillinger, skal indhente en sagkyndig vurdering fra et særligt lægevidenskabeligt råd. Som det fremgår af betænkningen, henstiller udvalget, at denne fremgangsmåde også i den udstrækning, det er fagligt muligt, benyttes ved besættelse af stillinger som ledende læge ved statens seruminstitut.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Anna Sejerøe-Olsen: Det første af de tre ændringsforslag går ud på, at fjerne det lille ord „højst“ foran 24 måneder, og heri ligger en tilkendegivelse af, at det er ønskeligt, at de praktiserende læger, ligesom det nu er tilfældet, har en væsentlig længere hospitalstid bag sig end mindstekravets 2 år. I dag varer denne kandidatid en 5-6 år, og det skulle gerne fortsætte.

Indenrigsministeren har sagt, at delte og blandede sygehuse i et vist omfang bør med-

virke til uddannelsen af de praktiserende læger. Det finder jeg rigtigt, fordi der må være en vis alsidighed både i uddannelsesmuligheder og i selve uddannelsen. Man kan i den forbindelse ikke se væk fra, hvad en sygehusseng koster.

Jeg sagde ved første behandling, at det er vigtigt, at lægerne sikres den bedst mulige uddannelse. Derfor glæder det mig, at man, som det også står i betænkningen, agter nøje at følge udviklingen med henblik på ajourføring af uddannelsens indhold. Jeg tænker her på de mange eksempler på erhvervs sygdomme og socialt betingede sygdomme, som især i de senere år har kunnet opvises, eller rigtigere, som man nu er blevet opmærksom på. Her er nok en udvikling i gang, som det vil være rimeligt at følge i forbindelse med lægeuddannelsen.

I øvrigt kan vi anbefale lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Samuelson: Mit parti kan også tiltræde de stillede ændringsforslag. For øvrigt synes jeg, der er grund til at bemærke her ved anden behandling, at Danske Lægestuderendes Landsråd har rettet nogle henvendelser til udvalget, og at disse er stort set imødekommet. Forhandlingens og argumentationens vej kan altså fortsat bruges.

Morten Lange: De store bekymringer i forbindelse med dette forslag drejede sig om de to gange „højst“, som det formodentlig efterhånden er blevet tydeliggjort. Man kan vel sige, at udvalget har lavet en kohandel med ministeren og fået ét „højst“ slettet og et højst vakkende løfte om det andet. Jeg tror, vi skal være meget flittige til at holde ministeren til antydningen, også hvad det andet „højst“ angår. Jeg tror, det vil være nødvendigt at sikre også en betydelig teoretisk uddannelse, men vi må indrømme, at på nuværende tidspunkt ved vi meget lidt om denne uddannelses praktiske muligheder, så vi kan vel finde os i ministerens tilbageholdenhed.

Jeg vil dog gøre opmærksom på, at det aldeles ikke imponerer mig, når man siger, at sygehusene skal vide, hvad de skal betale osv. Sygehusene og statskassen er i så vid udstrækning forbundne kar, at hvis dette folketing synes, at en uddannelse af et vist omfang er rimelig, så må sygehusene ind-